

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยไทยของเด็ก¹

ศราวุฒิ สุขเกษม²

จากการศึกษาเกี่ยวกับการชกมวยไทยของเด็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายไทย กฎหมายต่างประเทศและวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยไทยของเด็ก ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่าในปัจจุบันกฎหมายที่นำมาจัดระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการชกมวยไทย คือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ซึ่งมีการบัญญัติหลักเกณฑ์หลายประการ ที่เป็นการสร้างมาตรฐานและประโยชน์แก่วงการกีฬามวยไทย เนื่องจากปัจจุบันกีฬามวยไทยมิใช่เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและสนุกสนานเท่านั้น แต่การชกมวยยังก่อให้เกิดเป็นธุรกิจถึงขนาดที่มีการนำมาซึ่งการพนันขึ้นต่อและสร้างรายได้ให้แก่บุคคลที่อยู่ในวงการกีฬามวย โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ที่มีฐานะทางการเงินที่สูงและมีอิทธิพลในวงการนี้ ซึ่งในปัจจุบันเด็กได้ให้ความสนใจกับกีฬามวยไทยเป็นอย่างมาก โดยเด็กจำนวนไม่น้อยที่เข้ารับการฝึกฝนชกมวยจนต้องอดเข้าสู่การแข่งขันชกมวยไทยเพื่ออยากได้เงินรางวัลหรือหาเงินเลี้ยงครอบครัว เมื่อทำการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วจะเห็นได้ว่า นักมวยเด็กยังคงไม่ได้รับการดูแลด้านสวัสดิการในการประกอบอาชีพ และไม่มีหลักประกันที่มั่นคงในการทำงานอันจะทำให้เด็กสามารถยึดถืออาชีพนี้เป็นการสร้างรายได้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ เพราะการประกอบอาชีพนักมวย นอกจากจะต้องขยันมุ่งมั่นฝึกฝนฝีมือขึ้นเชิงมวยอย่างหนักและสม่ำเสมอแล้ว ยังต้องได้รับโอกาสจากผู้ใหญ่หยิบยื่นให้ เช่น หัวหน้าค่าย ผู้จัดการการแข่งขันมวย ไม่ว่าการจัดสวัสดิการ หรือการเสนอชื่อเข้าแข่งขันชกมวยบนเวที เมื่อเข้าร่วมการแข่งขันแล้วได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย ซึ่งบางครั้งอาจรุนแรงถึงขั้นต้องเลิกอาชีพชกมวย ทำให้มีนักมวยที่ประสบความสำเร็จเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ส่วนนักมวยที่ไม่ได้ขึ้นชก หรือต้องเลิกชกมวยเพราะได้รับบาดเจ็บจำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีการอื่น ทั้งวิธีการที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ดังที่เห็นในข่าวอยู่เป็นประจำ เช่น การค้ายาเสพติด การชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือเป็นนักมวยนักร้อง

การชกมวยไทยของเด็กสามารถจำแนกได้เป็นมวยไทยอาชีพและมวยไทยสมัครเล่น โดยมีความแตกต่างกันทางกฎหมาย กล่าวคือ มวยไทยอาชีพนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 แต่มวยไทยสมัครเล่นอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ (International Federation of Muaythai Associations : IFMA) โดยนักมวยไทยอาชีพนั้นต้องมาขึ้นทะเบียน

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยไทยของเด็ก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์รุ่งเกียรติ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร สุมนะเศรษฐกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิลา กักคิณ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาเขตบางนา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย โดยมีสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมดูแลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ซึ่งแตกต่างกับนักมวยไทยสมัครเล่นที่ไม่ต้องมาขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬามวยไทยสมัครเล่น แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่สหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติกำหนดไว้ โดยอาจจะเป็นการเข้าร่วมการแข่งขันชกมวยตามรายการที่สหพันธ์ฯ ได้จัดขึ้น อาจจะเป็นการชิงแชมป์โลกหรือกีฬาซีเกมส์ เป็นต้น นอกจากนี้มวยไทยอาชีพและมวยไทยสมัครเล่นยังมีความแตกต่างกันในเรื่องการใช้อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย โดยมวยไทยอาชีพจะไม่มีการสวมใส่เครื่องป้องกันศีรษะ หรือนวมเหมือนกับมวยไทยสมัครเล่น ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการชกมวยไทยอาชีพหรือมวยไทยสมัครเล่นก็อาจได้รับบาดเจ็บหรือได้รับความเสียหายจากการชกมวยได้เช่นเดียวกัน จึงควรมีมาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพที่จะนำมาใช้บังคับ และคุ้มครองนักมวยไทยอาชีพและนักมวยไทยสมัครเล่น ให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

แม้ว่าประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ใช้บังคับเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กอยู่ แต่ในปัจจุบันประเทศไทยก็ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ กลุ่มที่ถูกผู้ใหญ่นำมาฝึกมวยเพื่อให้เด็ก ๆ เหล่านั้นขึ้นชกมวยไทยโดยปราศจากเครื่องป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการชกมวย หรือกรณีนักมวยเด็กอายุ 3 - 4 ขวบวัยกำลังเจริญเติบโตทางสมองแต่ก็ต้องถูกผู้ใหญ่ชักจูงให้มาฝึกมวยชกมวยจนเด็ก ๆ เหล่านั้นบางครั้งประสบอุบัติเหตุจากการชกมวยจนสมองได้รับการกระทบกระเทือน แม้จะมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ออกมาควบคุมดูแลก็ตาม แต่ในความเป็นจริงกฎหมายพระราชบัญญัติกีฬามวยฉบับนี้ก็ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองนักมวยที่เป็นเด็กและแก้ไขปัญหานักมวยเด็กในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า การชกมวยไทยของเด็ก ยังไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม และไม่เหมาะสมด้วยกันหลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่งเกี่ยวกับมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 14 บัญญัติว่า ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวย ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(1) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวย เพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน (2) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน (3) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล อันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวย และมาตรา 16 บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย เพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ความปลอดภัยของนักมวย และจารีตประเพณีในการแข่งขันกีฬามวย และมาตรา 26 บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ

และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวย สำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน จากหลักกฎหมายดังกล่าว จึงมีปัญหว่า การที่กฎหมายมิได้กำหนดนิยามของมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวยเด็กไว้โดยเฉพาะเจาะจงว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง จึงจะถือว่าปลอดภัยสำหรับเด็ก เพียงแต่กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยโดยทั่วไปใช้ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ทำให้ในการแข่งขันชกมวยเด็ก ผู้จัดมิได้จัดให้เด็กสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน เพื่อความปลอดภัยแต่ประการใด นำพาซึ่งอาการบาดเจ็บและเสียชีวิตของนักมวยเด็ก เช่น กรณีเด็กชายอนุชา ทาสะโก อายุ 13 ปี เสียชีวิตด้วยอาการเลือดคั่งในสมอง ภายหลังจากการชกมวย ดังนั้น หลักกฎหมายดังกล่าวยังขาดความชัดเจนอย่างมากในการบังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ปัจจุบันนี้เรามักจะเห็นภาพเด็กขึ้นชกมวยบนสังเวียน โดยมีเพียงผ้าพันมือหรือใส่แนวเท่านั้น โดยปราศจากเครื่องป้องกันศีรษะอันเป็นมาตรการเพื่อความปลอดภัยที่มีความสำคัญที่สุดในการป้องกันการถูกชกต่อยบริเวณศีรษะและใบหน้า อันส่งผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางสมองของเด็ก จึงเป็นเรื่องที่น่าคิดทบทวนว่าเหตุใดพระราชบัญญัติดังกล่าวที่มีวัตถุประสงค์เน้นมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก แต่มิได้กำหนดนิยามของมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันไว้ให้ชัดเจนแต่อย่างใด จึงไม่อาจคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเด็กได้อย่างเต็มที่

ประการที่สองเกี่ยวกับเรื่องอายุของนักมวยเด็กและการได้รับความยินยอมจากผู้แทน โดยชอบธรรมตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 29 บัญญัติว่า นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ และมาตรา 29 วรรคสอง บัญญัติว่า ผู้เยาว์ที่จะจดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก และมาตรา 32 วรรคสาม บัญญัติว่า การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน และมาตรา 26 วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน จากหลักกฎหมายดังกล่าว จึงมีปัญหว่า การที่กฎหมายมิได้กำหนดอายุขั้นต่ำไว้ว่าเด็กอายุกี่ปีถึงจะเข้าร่วมการแข่งขันชกมวยได้ หรือมิได้กำหนดห้ามไว้ว่าเด็กอายุต่ำกว่ากี่ปีจึงจะไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันชกมวย กฎหมายเพียงแต่บัญญัติไว้ว่าอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ถึงจะจดทะเบียนชกมวย ย่อมทำให้เด็กซึ่งอยู่ในวัยไร้เดียงสา ขาดความรู้และประสบการณ์ชีวิต ถูกขู่เข็ญ ใช้อำนาจข่มขู่ ส่งเสริมให้เด็กชกมวยเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจของค่ายมวย หรือแบกรับภาระหาเลี้ยงครอบครัวโดยจำเป็นทางประเพณีค่านิยมวัฒนธรรมไทยที่ฝากลูกไว้กับค่ายมวย เพื่อหารายได้จากการชกมวย อันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโต และอาจทำให้นักมวยเด็ก นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวยอาศัยช่องว่างของกฎหมายหาผลประโยชน์ในการแข่งขันชกมวยเด็ก เนื่องจากการจัดการแข่งขันนักมวยเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ หรือการแข่งขันชกมวยเด็กที่มีผู้จดทะเบียนต่อนายทะเบียน ถือว่าไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้การที่กฎหมายกำหนดไว้ว่า ผู้เยาว์ที่จะ

ทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก ย่อมทำให้เด็กตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขันชกมวย เพื่อต้องการเงินรางวัล โดยมีได้พิจารณาไตร่ตรองถึงความเหมาะสมของคู่ชก หรืออันตรายที่จะได้รับจากการชกมวยแต่อย่างใด และทำให้เด็กแอบเข้าร่วมการแข่งขันชกมวยโดยไม่ปรึกษากับพ่อแม่ ดังนั้น บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่อาจคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเด็กได้อย่างแน่ชัด

ประการที่สามเกี่ยวกับเรื่องบทกำหนดโทษการจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 39 บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏก่อนนายทะเบียนว่า ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35 (1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ (2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน ผู้ได้รับจดทะเบียนหรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะกระทำการใด ๆ ตามที่ได้รับจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตในระหว่างนั้นไม่ได้ และมาตรา 58 บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จากหลักกฎหมายดังกล่าว จึงมีปัญหว่า การที่กฎหมายกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา 39 ไว้สถานเบามาก ซึ่งกำหนดไว้เพียงโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ทำให้เกิดปัญหาการลักลั่นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยที่จัดการแข่งขันมวยเด็กโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เหตุเพราะไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษ บางรายยินยอมที่จะถูกลงโทษเพื่อให้ตนได้จัดการแข่งขันกีฬามวย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์จากการจัดการแข่งขันกับเงินค่าปรับแล้วแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ทำให้บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ในการควบคุมการจัดการแข่งขันชกมวยเด็กได้เท่าที่ควร

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยไทยของเด็ก ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหามาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก ผู้ศึกษาขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 3 เกี่ยวกับความหมายของคำว่ามาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก เนื่องจากพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 3 ไม่ได้มีการบัญญัติความหมายของคำว่า “มาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก” ไว้แต่อย่างใด ว่าหมายถึงอะไร ประกอบด้วยอุปกรณ์อะไรบ้าง ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความของคณะกรรมการกีฬามวย และไม่สามารถให้การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของนักมวยเด็กได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ให้นักมวยเด็กได้รับความปลอดภัยจากการแข่งขัน อีกทั้ง

ให้ผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็กทุกครั้งในเวลาขึ้นชกมวย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักมวยเด็ก

มาตรา 3 มีการเพิ่มเติม ดังนี้

“มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรการเพื่อความปลอดภัย” หมายความว่า เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อด้านทานหรือคุ้มครองให้พ้นภัยอันตราย เช่น เครื่องป้องกันศีรษะ เครื่องป้องกันลำตัว สนับศอก สนับเข่า หรือเครื่องป้องกันความปลอดภัยอื่นใดตามที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนดไว้ในระเบียบ

2. ปัญหาเรื่องอายุของนักมวยเด็กและการได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม

ผู้ศึกษาขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 29 เนื่องจากไม่ได้มีการบัญญัติอายุขั้นต่ำของนักมวยเด็กที่จะจดทะเบียนเป็นนักมวยไว้ เพียงแต่กำหนดไว้ว่า อายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จึงจะจดทะเบียนเป็นนักมวยได้ อีกทั้งได้กำหนดว่าผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก จึงควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 29 (1) มาตรา 29 วรรคสองในเรื่องอายุของนักมวยเด็กและการได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม โดยบัญญัติให้เด็กที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ จึงจะสามารถจดทะเบียนเป็นนักมวยได้ และห้ามมิให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ทำการชกมวย เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม ซึ่งผู้แทนโดยชอบธรรมต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือทุกครั้งที่ทำกรชกมวย และผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยได้จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยแก่นักมวยเด็ก ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการกีฬามวยดำเนินการตรวจสอบและติดตามภายหลังที่ได้ออกใบอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยด้วยว่าเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้หรือไม่ก่อนทำการแข่งขันบนสนามมวย เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของนักมวยเด็กอย่างแท้จริง

มาตรา 29 มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

เดิมมาตรา 29 นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก

แก้ไขเป็น

มาตรา 29 นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว เมื่อจะทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีกด้วยทุกครั้ง

3. ปัญหาเรื่องบทกำหนดโทษการจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ศึกษาขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 58 ในเรื่องบทกำหนดโทษการจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยบัญญัติบทลงโทษปรับให้สูงขึ้นเพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวและยับยั้งใจไม่กล้ากระทำความผิด และเพื่อป้องกันการลักลั่นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยที่จัดการแข่งขันมวยเด็กโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และเพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมายจากนักมวยเด็ก และเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของนักมวยเด็กได้อย่างเต็มที่

มาตรา 58 มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

เดิมมาตรา 58 “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

แก้ไขเป็น “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ประกอบกับให้ศาลมีอำนาจสั่งยึดทรัพย์สินที่ได้มาจากการแสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมายจากการจัดการแข่งขันชกมวยเด็ก เว้นแต่จะพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการแรงงาน วุฒิสภา. รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการคุ้มครองและป้องกันการ

ทำงานในรูปแบบที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กทำงานกรณีมวยเด็ก. กรุงเทพมหานคร :

สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2565.

ณรงค์ ใจหาญ.กฎหมายอาญาว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย.พิมพ์ครั้งที่ 10.

กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2543.

รังสฤษฎ์ บุญชะลอ.หนังสือมวยไทย.กรุงเทพมหานคร : บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคทจำกัด, 2547.

ยุทธพงษ์ สว่างรัตน์. “ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้เด็กชกมวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542.”

สารนิพนธ์นิติศาสตรบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2560.

หาญนรินทร์ รุ่งเศรษฐพัฒน์. “ปัญหาและการบังคับใช้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542.”

วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2558.

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542.

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542.

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544